Ч. 113. Второк 30 мая (12 червня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Спільні Делеґациї.

В суботу о 11 годині перед полуднем зібрала ся австрийска Делеґация на перше засіданє. П. міністер справ заграничних ґр. Голуховский відкрив засіданє і попросив найстаршого віком члена Делеґациї бар. Спенса, щоби обняв провід. Відтак відбув ся вибір президента. Вибрано, як вже звістно, 53 голосами на 54 голосуючих кн. Фердинанда Льобковича, котрий обняв президию. Подякувавши за вибір, увірив, що буде проводити з повною обєктивностию а згадавши відтак про замах на іспаньского короля, висказав ґратуляцию королівскій парі з нагоди її уратованя і сочувство для жертв замаху. Наконець присьвятив теплу згадку бл. п. пос. Яворскому, своему безпосередному попередникови в президентурі, котрого цінив високо яко визначного мужа державного і парляментариста. Члени Делеґациї почтили память покійника повстанем з місць. Бесідник закінчив промову окликом в честь цісаря.

Опісля приступлено до вибору віцепрезидента і вибрано 27 голосами дра Сильвестра; пос. Абрагамович одержав 25 голосів. Відтак відбув ся вибір секретарів і комісий. Дел. Хлюмецкий поставив внесенє, щоби вибрано комісию буджетову з 21 членів. Дел. Штравхер жадав збільшеня числа до 24, щоби всі краї коронні були в комісиї заступлені. Внесенє его відкинено а принято внесенє Хлюмецкого. Дел. Штравхер просив о запротоколованє, що не бере участи у виборі, по чім відбув ся вибір. — Ґр. Голуховский подав до відомости, що Монарх прийме в неділю о 1 годині в полуднє австрийску Делеґацию в Бурґу. На тім закінчено засіданє.

Делеґация у Монарха.

Вчера о 12 годині в полуднє принимав Є. Вел. Цісар в Бурґу угорску Делеґацию а годину опісля австрийску Делеґацию. На промову президента відповів Монарх престольною бесідою, в котрій сказав між иньшим:

Наші відносини до всіх держав заграничних в протягу довшого часу, який минув від послідної сесиї Делеґаций, задержали свій наскрізь дружний характер. Заключений більше як чверть столітя тому назад союз з німецкою державою завдяки тому, що его цілию оборона і удержанє, показує ся як і давнійше цінною запорукою мира, котру стараємо ся удержати і плекати з цілою печаливостию. В гостині цісаря Вільгельма перед кількома днями виступили знову явно наші строго дружні відносини. Таке саме довірє характеризує відносини до нашого другого союзника, до італіяньского королівства, з котрим в справах, які нас спільно дотикають, знаходили ся у відрадній згоді.

Порозуминє з тісно подруженою з нами російскою державою, маюче на ціли завести впорядковані відносини на балканьскім півострові, удержуєсь і дальше в повній силї та приносить добрі плоди. Положенє в тих сторонах, що правда, виказує ще численні браки, однак оно безперечно поправило ся, а передовсім удало ся недопустити до поважнійших компліканий. Тяжка борба на Далекім Всходї закінчила ся на нашу щиру радість завдяки безінтересовному посередництву президента Сполучених Держав честним миром для обох сторін.

Як доси так і на будуче удержанє мира для Европи а передовсім для монархії буде провідною гадкою нашої політики заграничної. Моя войскова управа держить ся в справах біжучих потреб в ціли удержаня бійкости сухопутної армії і воєнної маринарки границь буджетів з послідних літ. Для прискореня справленя оружия і воєнних материялів, що не дає ся вже довше проволікати, а також і для скорійшого виконаня бу-

---

13)

Оповіданя тайного аґента.

(З анґлійского — Артура Моррізона).

(Дальше).

Коли они кілька годин опісля сиділи в каюті на бичевім кораблі, сказав Меррік: Розповідайже тоту історию, коли тепер маємо якраз трохи часу. Завдяки твоїм трудам вернуло ся нам золото назад, але не маю ні найменшого понятя о тім, як тоті люди дістали его в свої руки і як ти его відшукав.

То послухай: З тих всіляких оповідань, які ми чули від людий з „Нікобара“, можна було мало що довідати ся. Они собі взаїмно перечили, але одно або друге могло згоджувати ся. Брейзер старав ся за богато доказати. Коли би капітан хотів був разом з наставником обікрасти тоту комору, то нащо би наставник брав ся розрізувати тоті сталеві плити, коли прецї капітан мав ключі в своїй каюті? А коли би сам капітан мав то зробити, то длячого би він вдоволив ся лиш двома скринками, коли мав їх аж сорок і підчас цілої дороги мав досить часу, щоби виконати свій намір? Зізнанє теслї було, що правда, вже більше обтяжаюче, але мені здає ся, що я знайшов на то поясненє.

Ти сказав мені, що ти сам був під водою, коли твої люди отвирали комору, де було золото; отже на них не могли впасти підозріне. Але ти сказав мені рівночасно, що діра з боку в „Нікобарі“ розкрила передільну стіну комори і що ти міг був може сюди виймити скринки. А они не могли сюди випасти, бо корабель був на другий бік перевернений. Але я пригадав собі, що день перед тим був тут сам один нурок і вимірював діру. Той нурок міг легко крізь діру дістати ся до комори. Але нурок, як ти мені казав, не може нічого винести так, щоби того ніхто не видів. Той чоловік знав то очевидно і може длятого сховав де свою добичу під водою. Отже я постановив собі длятого спустити ся сам на дно моря, заким би я мав дальше щось поробити в сім ділї.

Розуміє ся, що я не припускав, щоби він тоті скринки десь сховав, бо мусів би відтак ще раз лїзти під воду, щоби їх звідтам видобути, а то не було би так легко, та й мусів би сказати, длячого ще раз спускає ся па дно. Так отже було ясно як на долони, що він змовив ся з якимсь спільником а той поміг єму видобути золото.

Ми пішли під воду. Я розглядав ся добре і побачив між иньшим, що корабель належав до того рода, котрих удержують взірцево а на котрім були решітки над ґлицками з міцного дубового або теакового дерева і чистенько до біла вишуровані піском. Я то собі запамятав, щоби при нагоді з того скористати. Коли ми ішли відтак вздовж корабля і дивили ся на діру в нїм, стало мені зовсім ясно, що можна було дуже легко крізь тоту діру дістати ся до комори з золотом.

— То правда — докинув тут Меррік — то досить легко. Драбинка іде саме понри діру, а коли хто по ній злазить, то потребує лиш вийти на позадний поклад, щоби звідтам дістати ся до комори.

— А вжеж. Я почав відтак уважно оглядати дно моря, що ціле з мягкої намулистої глини. Я ходив довкола, відступав ся щораз дальше від корабля, аж побачив той чистенький камінь, котрий я ногою перевернув. Чи пригадуєш то собі?

— Так, пригадую собі.

— На вид того каменя я з'умів ся. То був одинокий чистий, непорослий мохом камінь! Всї иньші присів був мох а до многих почіпали ся були халуга і иньші морскі ростини. Лежало оно як на долони, що той камінь „новий“, занесений сюди лише що не давно з берега. Мабуть хтось здоймив его на побережу, де він лежав так чистенько змитий. Такий камінь не могла ніяк закотити сюди вода аж цілу милю далеко від берега. Мабуть привіз его хтось в лодці і тут его кинув, а хто то зробив, то мав в тім очевидно якусь ціль. Та й форма того каменя розповіла мені неодно. Він виглядав подібно як тоті подовгасті бохонці хліба, лиш що був значно довший, отже найлїпша форма, щоби до него привязати линву і спустити у воду. Але линви не було, отже мусів хтось бути на долині під водою, що єї відвязав. Крім того не треба було ще й надто бистрого розуму, щоби припустити, що на другім кінци линви був причіплений гак. Отже я так розбирав собі в своїй голові: Нурок був сам один під водою, вийшов на позадний поклад і взяв з комори обі скринки в такий спосіб, як ти казав. Відтак заніс обі скринки —

дови кораблів і їх узроєня поставлено, відповідно до проґрами жаданє дальших сум часткових.

Безнастанний поступ в **окупованих провінциях** не дізнав і в минувшім роцї ніякої перерви. Важні реформи відбувають ся на всїх полях адмінїстрациї. Виступили там також деякі трудности новочасного розвитку, як лише що скінчений страйк робітників, котрий розтягнув ся па численні заведеня промислові. Лінія зелїзнича, що сполучає Сераєво з сербскою границею і турецкою на полудневім всході, єсть укінчена і до липня буде віддана для руху.

Вісти полїтичні.

Антимадярска демонстрация у Відни. — Подї в Росиї. — Росия а Швеция.

Відень був вчера сьвідком величезної демонстрациї против Мадярів, котра мало що не прибрала характер якоїсь революциї. Почало ся із слідуючого:

Вчера о 3 год. пополудни відбували ся в ратуши збори християньско-социяльної партиї з дневним порядком „Справа угорска". В ратуши і на площи перед ратушем зібрало ся було яких 10.000 людий. В ратуши промавляли кн. Ліхтенштайн і др. Люеґер, а рівночасно під голим небом посли: Аксман, Шнайдер, Штайнер, Бєльоглявек і Вайскірхнер. Збори в ратуши відкрив кн. **Ліхтенштайн** короткою промовою, а відтак говорив бурмістр др. Люеґер. Він сказав, що всї, котрі пригадують собі історию нашої держави, не заперечать, що Мадяри ішли завсїгди разом з ворогами нашої вітчини і нашої династиї. — Бесїдник вказав на часи воєн турецких, на подїї з років 1848 і 1868 та запримітив, що годі поняти, як могла Австрия то все стерпіти. Мадяри не дадуть спокою, аж доки зірвана вже по части спільність армії не буде зовсїм розбита. (Велике обуренє). В виду того треба сказати: або повне зірванє або позістанє й дальше в повній спільности. Внесене автономічної тарифи єсть першим кроком на похилій площи і длятого треба виступити против того з цїлою рішучостию. Бесїдник предложив відтак резолюцию з протестом против Угорщини, котру однодушно ухвалено.

Підчас зборів повішено на ліхтарни ґазовій манекіна, котрий мав представляти Мадяра, але поліция веліла его небавком усунути. По ухваленю резолюциї, коли зібрані мали вже розходити ся, дав хтось, — кажуть, що якийсь посол — знак, щоби іти на улицю Банкову, де знаходить ся палата угорского міністерства.

Величезна маса людий пустилась дійстно бігцем туди і мимо опору поліциї часть демонстрантів дістала ся перед палату угорского міністерства, в котрій відбувало ся якраз засїданє угорскої Делеґациї. Товпа почала викрикувати і ганьбити Мадярів послїдними словами а наконецъ і вибила кілька шиб. До салї засїдань впав через вікно отвертий ніж і перелетів саме коло голови шефа угорского бюра прасового Абранія. Кажуть, що розрухи серед демонстрантів викликали таки самі Мадяри, бо на бальконі міністерства вийшло кількох панів, котрі ґестами кпили собі з демонстрантів, плювали на них а хтось навіть кинув на товпу якимись старими черевиками. Остаточно удало ся поліциї розігнати демонстрантів.

Безпосередно по тих подіях прибули до палати угорского мінїстерства мінїстрів справ внутрішних Бінерт а відтак і президент кабінету бар. Бек та висказали президентови угорского кабінету Векерльови свій жаль з причини подій, котрі заслугують на то, щоби їх як найострійше поректнути, а до котрих мимо виданих заряджень не удало ся недопустити. Австрийскі мінїстри увірили угорских, що заведено средства, котрі не допустять, щоби подібні події повторили ся.

Цїла тота подія викликала в угорскій Делеґациї дуже прикре враженє і підносили ся голоси, котрі доказували навіть, що тоту демонстрацию против Мадярів викликало таки само правительство австрийске. — Президент мінїстрів Векерлє доказував однак, що тій демонстрациї не треба приписувати великої ваги, бо она була дїлом лиш одної партиї.

В суботу розійшла ся була в Петербурзї і у Відни чутка, що мінїстерство Ґоремикіна подало ся до димісиї. В слїд за тим розіслала петербурґска аґентия телеґрафічна депешу, котрої ми задля спізненої вже пори не могли помістити, а котра звучить: „Розширена тут (в Петербурзї) і у Відни **вість о димісиї мінїстерства Ґоремикіна** єсть **зовсїм безосновна**; о такім кроку Ґоремикіна і єго товаришів не було в рішаючих кругах зовсїм бесїди". Сю депешу доповняє слїдуюча вість, яку одержав берлиньский „Lokal-Anzeiger" з Москви: Товариш мінїстра **Гурко** (син звістного в своїм часї варшавского ґен.-ґубернатора) сказав в приватній розмові, що рада мінїстрів постановила кріпко **не робити ніяких уступок**. Ніякий член кабінету не сьміє подавати ся до димісиї, щоби Дума не гадала собі, що мінїстри перед нею уступають. Дальша тактика мінїстрів і їх товаришів буде така, що они від часу до часу будуть виступати в Думі з заявами, але по скінченю своїх бесїд будуть виходити із салї засїдань, щоби не були змушені слухати обиджаючих відповідий послів. Аж до ферий ніякий проект закона Думи державної не буде здійстнений. По фериях правительство **установить загальне право голосованя і розпише нові вибори**. В зимі розпічне ся відтак борба в парляменті на ново. Правительство має надію в той спосіб зискати на часї і роздути партийну колотнечу. Народови вже надоїла партийна борба і він остаточно буде домагати ся від властий державних заведеня порядку.

До Daily Mail доносять із Штокгольму що в цїлій Швециї настало велике занепокоєнє, а заразом і обуренє, коли розійшла ся вість, що **Росия укріпляє Аляндскі острови**. На ті острови мала вже відійти залога а небавком буде ще вислана більша сила войска. З російскої сторони доказують, що ті міри предпринято лиш зі взгляду на можливу ворохобню у Фінляндиї, але в Швециї не хотять тому вірити і пригадують, що Росия договором в Парижи обовязала ся нїколи не укріпляти згаданих островів анї не посилати туди войскової залоги.

Новинки.

Львів, дня 11-го червня 1906.

— **Про повени** пишуть з Дрогобиччини: Страшна повінь навістила минувшої середи північну часть дрогобицкого повіта. В селах Нагуєвичі, Унятичі, Лишня, Монастир лишнянський,

---

розуміє ся кождую окремо — аж до того місця, де лежав той білий камінь, котрий спустив там з линвою і гаком після умови якийсь спільник. Він відчепив линву від каменя, привязав єї до обох скринок, счепив линву гаком і лишив все так аж до часу, коли би то можна витягнути на гору. Розуміє ся, що того не можна було робити в білий день та ще й в твоїх очах; той спільник мусів чекати аж до ночи. Другий конець линви мусів очевидно бути привязаний до якогось плаваючого предмету так, щоби єї можна було легко досягнути! Все то приготовлено одної ночи а слідуючої треба було виконати.

Отже така то була істория з тим білим каменем. Але я видів ще щось більше. Саме коло того каменя відкрив я ще й якийсь слід: то був якийсь трикутний відтиск на глинистім дні, котрий могла зробити якась тяжка закована скринка, така скринка як тоті, що в них були штаби золота. То було важне відкритє. Був то доказ, що скринки від самого початку нїхто не ніс, лиш що їх хтось якийсь час тягнув так, що они острим кантом запороли в глину. Я слідив дальше і викрив ще більше доказів: попорена земля і позрушоване з свого місця камінє показували менї дорогу, котрою хтось тягнув скринки. Я ішов в тім напрямі і пішов небавком до другого каменя, що був трохи менший як той, котрий я перший раз знайшов. Скринки єго очевидно вирвали, бо зелений мох вкривав ту часть, що була обернена до води, підчас коли спідна часть, що була обернена до води, підчас коли спідна часть надавала ся зовсїм до тих ямок, з котрих їх вирвано. То могло було лише що недавно стати ся, бо в противнім случаю було би море вже давно затерло всякий слід. А ти чей зрозумів то, що я дальше робив?

— Здогадую ся, що ти обчисляв положенє тих каменів супротив корабля, бо хибаж ти не міряв кроками?

— Авжеж, я запамятав собі тоті числа а відтак списав їх на папери. Все проче то були поки що лиш здогади. Ось що я припускав: Ґуллен умовив ся з якимсь чоловіком, котрого треба ще було викрити, щоби той пустив линву під воду а відтак слідуючої ночи єї витягнув. Той чоловік мав лодку. Але так близько до бичевого корабля, щоби єї нїхто не добачив, могла підплисти лиш лодка гнана веслами. Але знов така лодка не могла би за собою тягнути скринок, бо они держали би єї як якор. Отже мусїло так бути: Злодії виплили були вітриловою лодкою і тягнули за собою другу малу лодку. Вітрилова лодка стояла десь досить далеко заякорена і то в такій сторонї, в котру опісля мала відплисти. Тим способом могла зискати на часї, коли би єї добачили, а якийсь чоловік підплив на весловій лодці, щоби виловити линву, що була причіплена до чогось плаваючого. Линва мусїла бути досить довга, щоби той плаваючий предмет не стояв на однім місци і не викликав підозріня. Той чоловік вернув відтак назад до вітрилової лодки і витягнув за собою линву з плаваючим предметом на тоту більшу лодку. Она розпустила відтак вітрила і поплила домів, де опісля витягнено на верх линву з привязаною до неї добичею.

— Міг би хтось гадати, що ти все то видів на власні очи або таки й сам робив — перебив єму Меррік сьміючись.

— Та й не могло бути инакше. Лиш цїлий ряд сих доказів міг показати якусь звязь. Скоре зрозуміне обставин, добре розпізнанє того, що має якусь вартість, єсть при нашій роботі половиною борби. Докладно означене місце затопленого корабля мав я, як знаєш, на картї, тай місце тих каменів, яке я обчислив, починаючи від корабля. Отже було ясно, що проста лінія, потягнена межи обома тими місцями і продовжена далеко мусїла бодай в приближеню показати ту сторону, в котру пустились були злодії. А тота лінія показувала зовсїм близько на місце коло Льостелї, одніеського села на цїлу милю довкола. Не було то розуміє ся, нїчого певного, але на всякий случай був то одинокий вихід, який нам остав ся. Отже я взяв ся до того.

(Дальше буде).

Спятинка, Вацовичі, Рихтичі і в сусідних землеплоди знищені. На сіножатях і низьких місцях вода сягала до 3 метрів. Хати і господарскі будинки, положені низше, залила вода. Гостинець, ведучий з Дрогобича до Самбора, коло Лишнї сховав ся під водою, бо міст показав ся лихим. — З Добромильщини доносять, що повінь наробила там великої шкоди. Ріка Вирва переломила міст, комунїкация в Хировом перервана, зелїзничий міст ушкоджений. Нову дорогу з Дрогобича до Княжполя, що коштувала повітовий видїл 66.000 зр., вода знесла. Збіже, луки і городи знищені. — З Болехова пишуть: З причини великої зливи виляла ріка Сукіль в страшний спосіб, так, що русло зробила собі через городи і надбережні поля. Ріка, що уносить богато дров і порива мости, представляє вид великого моря. Шкоди значні. — З Медынич коло Дрогобича пишуть: З причини небувалої зливи цїла околиця над Тисьменицею, Бистрицею, потоком Рабчанкою і Летнянкою і ин. аж до Днїстра стоїть під водою. Залиті луки, насовиска, навіть висше положені поля, дороги попищені, мости зірвані, так що майже цїла комунїкация перервана.

— **Дрібні вісти.** З Борислава доносять, що в законі Гамермана бухнула ві второк струя ропи і від того часу дає по 20 вагонів ропи денно; в другім законі фірми Длугош і Ланц в Тустановичах добувають від середи по 9 вагонів ропи.

— **Велика рільнича вистава** цілої Німеччини відбуде ся — як ми оногди згадували — в Берлинї від дня 13 до 19 червня с. р. Позаяк вистава та для наших людий інтересуючих ся рільництвом є гідна звидження і вже деякі особи заявили охоту вибрати ся на неї, длятого видїл товариства „Сільский Господар" у Львові, хотячи згуртувати більше число участників і дати їм можність вихіснувати як найлїпше подорож і побут в Берлинї, поробив відповідні заходи. Кошти дороги третою клясою і пятидневний побут в Берлинї обчислені на особу по 60 зр. Зголошеня до участи належить надсилати до канцеляриї тов. „Сільский Господар" у Львові, Ринок ч. 10, до дня 12 с. м., бо виїзд зі Львова наступить дня 13 с. м. о год. 6·35 вечером.

— **Популярні господарскі виклади** для селян устроює філїя господарского товариства „Сільский Господар" в Олеську дня 14-го с. м. (четвер лат. Боже Тїло) о годині 3-ій по полудни в читальни „Просьвіта" в селї Підгірцях золочівского повіта з отсими рефератами: Про уживане і пожиток штучних навозів, про ведене садів і пожиток в них і дещо про пасічництво. Доокoличних людий, дбаючих о матеріяльне піднесене нашого народа, просить заряд філії, щоби мешканців своїх сіл заохотили до численної участи в тих викладах.

— **Зловленє небезпечних вломників.** Вже від довшого часу бушували якісь незвістні опришки в дрогобицкім і самбірскім повітї та розносили пострах серед спокійних мешканців, граблячи їх майно. І так в Добрівлянах вломили ся до хати Гершка Лейби Цукерберга, а коли єго наймит Ілько Огар одного із злодїїв зловив, другий пробив єго ножем в бік, в наслідок чого пробитий пустив злодія; в Дорожеві так само опришки пробили ножем трех людий тяжко, а трех легко ранили; в Кропивнику новім обікрали Петра Бечкала на 160 корон; в Східници допустили ся крадежи на шкоду Еля Берля Файна на 270 корон; в Бориславі на Тарнавці на шкоду Андрія Венжина на звиж 300 корон; в Вацовичах у шинкаря Самуїла Гавсмана на 400 корон і т. д. Постенфірер жандармериї Федус ідучи за слїдами, зробив ревізию у звістного злодія Дмитра Живчина і єго брата Костя Живчина в Грушові, при чім довідав ся, що Гринь Коцун з Дорожева удержує з ними відносини. Маючи вже сильні познаки, почав слїдити за виновниками дальше, вкінци взяв фіру і разом з наймитом Гершка Цукерберга та лежачи на фірі, аби єго не бачено, їхав полем і в той спосіб стрітив коло корчми „Спаленка" на двох злодїїв, як вертали з нічної виправи з Борислава, а коли на візване замість станути, почали утїкати, пустив ся в погоню і зловив Дмитра Живчина, а тимчасом наймит зловив Гриня Коцуна. Живчин не хотів дати ся закувати, а коли наймит привів Коцуна і жандарм злучив їх, аби їх разом сковати, кинули ся оба злодії на него, один вхопив за карабін а другий за шию і стягнули жандарма до рова. Тоді мусів жандарм в обороні власного житя ужити багнету і скалїчив одного з опришків в рамя, а відтак вже при помочи паробка сковав їх обох і відставив до суду в Дрогобичи. При злодіях крім ріжних дорогоцінностий, кількох одїнь і готівки найдено два револьвери набиті і 12 набоїв. Здає ся, що ті самі злодії мусїли вломити ся в Луцї і Самборі до повітового суду, бо Живчин відсиджуючи кару в Самборі, уживаний до послуг, пізнав розклад будинку і міг з того скористати.

— **Пневматична почта.** В Філядельфії роблено недавно проби з пересиланем товарів пневматичною почтою, яку там заложено під землею. Скорість почти виносить 60 клм. на годину. Цилїндер з посилкою посуває ся отже під напором воздуха 1 клм. на мінуту. При пробі висилано між стациями, віддаленими від себе на 2 клм., вперед ріжні предмети, а між иншими імбрик з горячим чаєм. За 2 мінути, розуміє ся, чай не охолодив ся і можна єго було сейчас пити. Телеґраму пневматичною почтою доручено о 5 мін. скорше, чим телеґрафом. Потім посилано живі зьвірята; когута, щенята і инше. На 2 мінути виставало зьвірятам в цилїндрі воздуху до диханя. При довшій дорозї могли би були задусити ся. Тепер має заряд почти подумати про уможливлене висиланя людий пневматичною почтою. В тій цїли має построїти великі цилїндри з приборами до згущеного воздуха, яким міг би чоловік віддихати.

Телєґрами.

Відень 11 червня. Президент міністрів Векерлє був о пів до 10 год. рано у Цїсаря на окремій авдиенциї. О тій самій порі прибув президент кабінету бар. Бек до угорского міністерства щоби конферувати з Векерлїм і міністром торговлї Кошутом, а що не застав Векерлього, відбув нараду лиш з Кошутом.

Будапешт 11 червня. Урядова ґазета оголосила санкцию закона о провізоричнім буджетовій, закона пормуючого відносини торговельні з заграницею і закон о континґентї рекрутів.

Тифліс 11 червня. В Еривані на площи базаровій прийшло з причини сварки двох музулманів до переполоху серед товпи. В улицях і зі склепів та помешкань почали стріляти. Войско завело спокій; 11 Вірмен і 12 музулманів убито а 16 осіб зранено.

Евпаторня 11 червня. Велике число безробітних люди напало на фабрику машин і на паровий млин та забрали на тачках богато міхів муки а млин спалили. Войско завело спокій. Шкода значна.

Берно (швайцарске) 11 червня. Ільницкий, котрий перед двома роками стріляв до російского посла Ядовского, втік вчера в полудне з заведеня для божевільних. Єго зловлено в місцевости Ворб о годину дороги від заведеня для божевільних в Мільзінґен.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Скольного (1/6 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (в Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (в Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (в Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/6 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).